

Какво е далъ българинътъ на другитѣ народи

Нова книга отъ СТИЛИЯНЪ ЧИЛИНГИРОВЪ

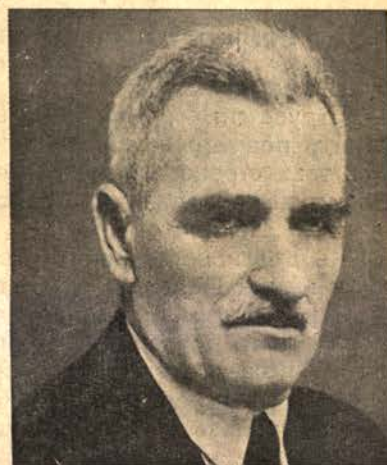
Нашитѣ читатели знаятъ, че България бѣше петъ вѣка подъ чуждо иго. Народа нѣмаше никаква книжнина. Бѣше забравилъ своята история. Всички мислѣха, че българския народъ нѣма свое свѣтло историческо минало. Че той не е сѣществувалъ като свободенъ народъ въ самостоятелна държава. Сѣеше се мракъ срѣдъ него, за да може да загине въ самозабрава. Книжнината бѣше изгорена за да не остава споменъ за нѣкогашния славенъ животъ на неговитѣ дѣди, да нѣма съ какво да подкрепи своя духъ. Но дойде Паисия съ неговата история и въ душата на поробения български народъ блесна една звезда „откри написанитѣ страници“ отъ меча на царъ Симеонъ, Крумъ, Самуилъ. Българския духъ възкрѣсна и така дойде освобождението.

Паисий доказа, че сме сѣществували, че сме имали голѣмо царство и велики царе. Сега пъкъ голѣмия нашъ писателъ г. Стилианъ Чилингировъ е написалъ книгата „Какво е далъ бълга-

ринътъ на другитѣ народи“, съ която доказва, че българския народъ е далъ много ценни приноси, не само на славянскитѣ страни съ азбуката, но и на другитѣ държави и много спомогналъ за тѣхното културно издигане. Нека престанемъ вече да мислимъ, че ние сме неукъ народъ безъ заслуги предъ свѣта, безъ ценности и безъ култура.

Книгата трѣбва да влѣзе въ рѣцетѣ на всѣки българинъ. Тя е една ценна история на българския умъ. М-вото трѣбва да нареди всѣки ученикъ да си я набави. Съ тая книга голѣмия и любимъ писателъ Стилианъ Чилингировъ, като войникъ брани нашето племе и сочи на цѣль свѣтъ какво сме дали ние. Че не сме простъ народъ, а буденъ, уменъ, героиченъ и просвѣтенъ. Редакцията изказва отъ името на своитѣ читатели възторжената похвала на писателя Ст. Чилингировъ и му пожелава дълъгъ животъ, за да може да даде много още на българскитѣ синове.

НАШИ ПИСАТЕЛИ

Стилианъ Чилингировъ

Роденъ презъ 1881 год. въ гр. Шуменъ. Неговото литературно дѣло е голѣмо. Авторъ е на романитѣ: „Хлѣбъ нашъ насущный“, „Шинелъ безъ паго-ни“, „Владо Булатовъ“, „Деца на Ада“, „Първа жертва“, „Рибена костъ“, и др. Други по-известни негови книги сж: „Пѣсенъ за селяка“, „За родъ и честъ“, „Тѣй ми се стори“, „Не билъ достоенъ“, „Невижданъ врагъ“, „Равна Добруджа“. „Какво е далъ българинътъ“ и мн. др. За деца Ст. Чилингировъ е написалъ книгитѣ: „Ела, Сѣнчо, отъ горица“, „Родни камбани“, „Слънчова мжка“, и др.

Всички книги, които е написалъ Ст. Чилингировъ, сж наситени съ добри идеи, съ човѣчностъ и любовъ къмъ възвишени дѣла. Тѣ иматъ това предимство, че носятъ поука и знание за малкитѣ и голѣмитѣ читатели. Ето защо нашия голѣмъ и именитъ писателъ, е обичанъ и цененъ отъ цѣлия български народъ.

ВАЖНО ЗА НАШИТѢ ЧИТАТЕЛИ!

Който предплати абонаментътъ си за 20 броя — 30 лв., до 10 брой включително, ще получи като премия прочитни книги на стойностъ 30 лв. По този начинъ абонаментътъ става безплатенъ. Абонаментътъ може да се прати и въ гербови марки до редакцията на в. „Барабанче“ ул. 15 Ноемврий № 5 — София.

БАРАБАНСКИ СЪВЕТИ

— Не лудувай!

ПРИКЛЮЧЕНИЯ

ИСТОРИЯ
УЧАЩИХСЯ

сигналъ да подаде, машината да спре. Затича мигомъ Славъ, запотенъ, гологлавъ. Тукъ влака бързо спре и ето полетѣ веднага персонала нататъкъ като хала. Не бѣше то далеко. Прастигна първи Деко. — Не трѣбва да се чака магарето съ човѣка ще качиме на влака! Съсъ врѣва, шумъ и викъ надигна персонала магарето съсъ крикъ. — Ей тая страшна гадъ ще пукне отъ инатъ, но пакъ не мърда крачка. И туй не е играчка! — очуденъ Славъ извика и грабна той камшика. Разбира се тогава магарето проклето

се малко поразшава. Превързаха го здраво и ето като мърша

помѣкнаха го тѣ въ желѣзницата право. Отново бързо влака по релситѣ затрака. Магарето проклето намѣстиха въ купето. А то намѣсто срамъ обади се и тамъ:

съсъ своя веселъ гласъ: — Охъ, какъ ми е меракъ и азъ да ида съ влакъ отъ Пловдивъ до Бургасъ! Мецана чу тозъ викъ разбираше прекрасно магарешки езикъ! Изкочи и му рече: — Бургасъ е май далече, въвъ тая наша дружба си има всѣки служба, въ моя спаленъ влакъ тукъ всѣки трудъ го чака отъ сутринъ чакъ до мракъ. Единъ е тамъ на стража, кондукторъ и спирачъ. Ще мѣкнешъ ти багажа, отъ днесъ те назначавамъ на спиркитѣ носачъ! Щомъ стигнемъ на спирка и чуешъ мойта свирка, веднага слизашъ прѣвъ, намѣташъ тая врѣвъ, заставащъ като стража, отъ всѣки пѣтникъ леко поемашъ ти багажа. Занасяшъ го и пакъ поемашъ нататъкъ съ моя спаленъ влакъ!

(Следва)